

lige Forhold maatte man altsaa gjøre Regning paa en endnu ringere Ugeløn for kvindelige Bogbindere her i Landet.

En Forhandling om de ugifte Kvinders Stilling. Den bekjendte Forfatter Walter Besant har i Foraaret i et engelsk Tidsskrift foreslaaet at efterligne den „tyske“ Skik, der bestaar i, at Fædre indbetale en vis Sum, for at deres Døtre, hvis de ved 25 Aars Alderen ere ugifte, kunne nyde en Rente, som for dem, der indgaa Ægteskab, falder bort, og saaledes bliver desto større for de ugifte. Walter Besant ansaa en saadan Ordning for et heldigt Middel mod de Samfundsfarere, som Kvindernes Overtal fører med sig. Deres Indtrængen paa Mandens Arbejdsmarked anser han for skadelig baade for Kvinder og Mænd, og den franske Skik, at lade Fædrene spare sammen til en Medgift for Døtrene, medfører mange Ulemper. Den Tanke, at Kvinderne ved Indgaaelse af Ægteskab give deres Andel til de gamle Piger, finder han desuden langt kjønnere. Hans Forslag har givet Stødet til en livlig Diskussion i det konservative Blad „The Daily Telegraph“. Adskillige „Fædre“ paastaa, at der, foruden de energiske, fremadstræbende Kvinder, gives en hel Klasse kjærlige Væsner, som kun passe til at blive Mødre og Hustruer, og som ude i Livet i Kappelstriden med Mændene ville blive traadte under Fødder. Hvad skal der gjøres for dem? De ere uundværlige i enhver Familie. Andre Indsendere skamme sig ved at have til Landsmænd saadanne Mænd, som anse deres Døtre for uskikkede til andet end til at gifte sig. En Vrimmel af forskjellige Forslag og Betragtninger fremsættes i denne Strid, i hvilken der dog kun er fremkommet faa nye Synspunkter, og som i sin Helhed godtgjør, at den rette Opfattelse af Kvindesagen ikke er trængt saa stærkt igjennem i England, som man er tilbøjelig til at tro. Man faar ved Gjennemlæsningen deraf et uhyggeligt Indblik i den store Overbefolkning og deraf følgende Arbejdsløshed, som hersker derovre. Mændene beklage sig over, at Kvindernes Indtrængen i deres Arbejdsmarked gjør det vanskeligt for dem at finde Arbejde. Ægteskabernes Antal formindskes derved, og det gaar til Slut ud over Kvinderne selv. Paa den anden Side foreslaar man de unge Mennesker, der nu til Dags i saa stort Antal uddanne sig boglig, atter at vende tilbage til det strængere Arbejde i de forskjellige Haandteringer og overlade Kvinderne det lettere Arbejde paa Kontorerne. Det vilde være en retfærdig Arbejdsfordeling. En Artikel slutter med følgende Udtalelse om de unge Piger: I Stedet for at gjøre Arbejdet til en Fornøjelse se de hen til Fornøjelserne som deres Arbejde. Et Sted findes en Beskrivelse af, hvorledes de danske Klostre for adelige Frøkner, saasom Støvringgaard, Vallø og flere, ere indrettede. Det synes, at saadanne Institutioner ikke findes andetsteds. En tvivlsom Ære for os, at vi lave Forsørgelsesanstalter for Kvinder i Stedet for at uddanne dem til Selverhverv.

Højeste Udmærkelse. Londons Universitet har i Aar tilkjendt en ung Dame, Miss Mary Louise Worley, den højeste Udmærkelse Guldmedaillen, som den bedst bestaaende ved den afholdte Prøve til Graden Magister Artium. “